

Hannah Williams: «Ara el soul és bàsicament casa»

La cantant britànica dona el tret de sortida del primer cap de setmana del Black Music Festival amb un concert aquest divendres a La Mirona

«No va ser fins que vaig tenir 20 anys que no vaig descobrir la meua veu de soul, però ara... ara el soul és bàsicament casa», bromeja Hannah Williams. La cantant, una de les noves sensacions del soul britànic, actua aquest divendres a La Mirona de Salt per donar el tret de sortida de la dinovena edició del Black Music Festival.

«Sempre havia pensat que la meua veu era una mica agressiva i que la gent potser no la voldria sentir, per això em vaig centrar en els elements vocals més suaus de la veu i en escriure i cantar cançons tristes i rock i pop», continua la cantant, que no va començar a experimentar amb vocalitzacions més properes al soul i el funk fins a la universitat, el 2003. «No diré mai que ja estic del tot, jo continuaré estudiant i millorant la meua veu fins que mori», sentència l'interpret, que va començar cantant en un cor de l'església anglicana.

«El meu pare era sacerdot i un músic brillant, i la música ha estat sempre part de la meua vida, mai he volgut fer una altra cosa. Vaig començar al cor amb sis anys i allà vaig aprendre a llegir música abans que paraules!», bromeja la cantant, comparada per la premsa britànica amb noms com Amy Winehouse o Adele.

«A casa escoltàvem gran varietat de músiques. Els meus pares i el meu germà –que és molt bon pianista i trombonista, per cert– van haver de suportar les meves eleccions musicals durant la joventut, i em van obrir un nou hortitzó musical des de jove», apunta sobre les seves influències musicals.

«Inicialment volia ser una cantant d'òpera, però als onze o dotze anys vaig començar a experimentar amb estils més populars», assegura la cantant, que presentarà a La Mirona 50 Foot Woman, el seu segon disc amb The Affirmations, un grup de sis músics i dues coristes.

El treball està produït per Shawn Lee (Lana Del Rey, Alicia Keys). «És un músic, escriptor i productor llegendari, i quan ens va dir que ens volia produir, gairebé li arrenquem les mans d'una mossegada!», riu.

«El seu objectiu principal era capturar el nostre xou en directe a l'estudi, un propòsit que nosaltres compartíem, perquè som, abans que res, una banda de directe. El nostre xou és la part més important del projecte, i és on

més còmodes ens sentim», assegura.

El resultat, subratlla, és un àlbum de què la banda està «molt orgullosa», i que ha tingut una bona resposta per part del públic: «Hem modelat el nostre espectacle, molt visceral, pel nostre públic i realment estem tenint una acollida increïble arreu d'Europa. Sincerament, crec que fins ara no havíem compartit mai tantes abraçades i llàgrimes després d'un concert com estem fent des de fa un parell de mesos».

«Hem pres riscos, però sabem que ha funcionat amb el públic. Han respost molt bé a les propostes més experimentals que hem presentat, i això és encoratjador», diu.

«El públic ho és tot per nosaltres, i la seva aprovació, reaccions i comentaris són el que acaba donant forma a moltes de les decisions que prenem», resumeix.

Pel mig d'aquesta història queda una col·laboració el 2017 amb el raper Jay-Z, samplejar el seu tema Late Nights & Heartbreaka 4.44, un fet que «va suposar un cataclisme massiu» per al grup: «Entre altres coses, ens va dur a produir molt més material, tocar en més d'un centenar de cites en els següents dotze mesos i treballar més que mai».

«Va ser un any molt boig, va representar un gran canvi personal per mi, perquè no podia fer tota la meva feina a la Universitat de Winchester, on treballava, més fer gires, més tenir temps per a la meva família... Així que vaig deixar la feina i vaig començar un negoci com a coachvocal», indica.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/cultura/2020/03/04/hannah-williams-ara-soul-basicament/1032540.html?utm_source=rss